

Cenjeni g. Doropoljski!

Danes se oglašam pri Vas s prvim pis-
mom. Pred Božičem 1921. l. sem se od-
peljal s svojo mamico v Čehoslovaško, ki
je njena domovina. Tukaj obiskujem sedaj
I. razred meščanske šole. Jako vesel sem
bil, ko mi je oče pisal, da mi je naročil
»Zvonček«. Ko sem dobil I. lansko šte-
vilko, sem bil jako vesel, ko sem čital živ-
ljenjepis češkega predsednika Tomaža G.
Masaryka. Ali še lepša je bila planinska
pripovedka »Kekec na volčji sledi«. Oče
mi vedno pošilja »Zvonček«, da čitam tu-
di tukaj lepe slovenske pripovedke. V po-
čitnicah pa pridem zopet domov v Ra-
deče pri Židanem mostu.

Prosim Vas vljudno, ako bi priobčili to
moje pisemce poleg drugih v svojem ce-
njenem listu.

Srčno Vas pozdravlja Vaš novi koticar

Mirko Armič,

Svitava, Čehoslovenska republika.

Odgovor:

Ljubi Mirko!

V bratsko zemljo naj hiti moj odgovor,
ki mu pridružujem v imenu vseh koticar-
jev srčne pozdrave vsem bratom in
sestram! Povej jim, kako jih ljubimo, kako
tesno so med nami in med njimi sklenje-
ne bratske vezi! Ali si jim že pokazal
»Zvonček«? Kaj pravijo? Oglasi se več-
krat in nam povej kaj več o domovini
svoje mamice!

Blagorodni g. Doropoljski!

Tudi jaz sem pristopila k »Zvončkar-
jem«. Hočem Vam popisati hudo nesrečo,
ki je zadela pretečeno leto našo dolino.
Bilo je meseca oktobra. Ta mesec je nam-
reč jako deževalo. Hipoma je nastala groz-
na tema. Bliskalo se je in grmelo, kakor bi
bil sodni dan. Dež je padal, kot bi ga iz
škafa izlivali. Potok, ki teče skozi našo
vas, je začel šumeti kakor velika reka. Vsi
smo v strahu pričakovali, kaj bo. Jaz, ki
sem stara 11 let, nisem mogla spati vso
noč. Kmalu so pribežali k nam sosede,

mimo katerih je voda še bolj blizu drla.
Stari ljudje ne pomnijo take povodnji.
Voda je napravila na milijone škode. Tudi
našo njivo in naš travnik je zasulo. Šoli
se ni zgodilo nič hudega.

Bodite danes s temi vrsticami zadovolj-
ni, drugič pa Vas razveselim z bolj veselimi
poročilom.

Vdano Vas pozdravlja

Cilka Krekova,

učenka V. r. v Selcih nad Škofjo Loko.

Odgovor:

Ljuba Cilka!

Prav res — kaj veselejšega nam povej;
dovolj je te nesreče! Vem, da vsi koticar-
ji od vsega srca žele, da bi si nesreč-
niki kmalu opomogli. Naj jim v boljših ča-
sah ostane samo spomin na ono strahovito
noč! In Tebi tudi!

*

Velecenjeni g. Doropoljski!

Danes se oglašam pri Vas s prvim pis-
mom. Rojen sem bil v Trstu. Trst je se-
daj italijansko mesto. Iz Trsta smo se po-
tem preselili v šent Vid. Tam smo ostali
1 leto. Potem smo se pa preselili v Ljub-
ljano. Sedaj hodim tu v IV. b razred. Nas
učí g. učitelj Ivan Petrič. Kadar so počit-
nice, se odpeljem na Štajersko k stricu in
teti. Stric ima tudi vinograde. Jako lepo je
takrat, ko je trgatav. Prosim Vas, obja-
vite tudi moje pismo v svojem koticu.
Ali Vam smem drugič še kaj več pisati?

Z odličnim spoštovanjem Vas pozdravlja
Vaš vdani

Marijan Šešek
v Sp. Šiški.

Odgovor:

Ljubi Marijan!

Trst je sedaj res italijansko mesto. Toda
drugo vprašanje je, ali po pravici in ali
tako vedno ostane! Vsi moramo pomniti:

Trst, Gorica, Gospa Sveta,
Adrije cvetoči raj,
vam prisega je zapeta:
Naša last ste vekomaj!